

[Krag.]

havde naaet en saadan Højde, at Forøgelse var umulig.

Nu fremfører den højtærede Minister naturligvis den Betragtning, som vi har hørt saa mange Gange, især fra den højtærede Finansministers Side, at Beskatningen her i Landet jo slet ikke er af en saadan Art, at Opsparingen derigennem hemmes nævneværdigt. Den højtærede Minister sagde, at der var en Opsparing paa 390 Mill. Kr., det vil sige, at 10 pCt. af Nationalindtægten opsparedes. Ogsaa her maa jeg sige til den højtærede Minister, at jeg er ikke helt klar over, hvad Ministeren mener med Opsparing. Hvis Ministeren ind i denne regner ogsaa de Summer, der anvendes til Øgelse af Produktionsmidlerne, saa er det muligt, at den højtærede Minister kan naa til et saadant Tal, men saa synes jeg bare ikke, Tallet kan være Grundlag for et Ræsonnement som det, den højtærede Minister anstillede; thi det faktiske er dette, at af Kapitalopsparing i Banker og Sparekasser præsterer vort Samfund langt fra, hvad der aarlig er fornødent for at sætte ny Ungdom ind i selvstændig Virksomhed. Derfor, om vi kunde øge vor Opsparingsvirksomhed, kunde øge i væsentlig Grad de Værdier, som er nyværdiskabende, saa længe de befinder sig paa privat Haand, saa kan jeg forsikre den højtærede Socialminister for, at saa vilde vi derigennem gøre en Indsats til Aflastning af det sociale Tryk i det danske Samfund af ganske anderledes Betydning, end den højtærede Ministers Socialreform har.

Den højtærede Minister finder ogsaa, at Betalingsbalancen i det danske Samfund ligger saa gunstigt, at Ængstelse for indtrædende Udgiftsforøgelser er uberettiget, og det er jo sikkert nok, at vi gennem de senere Aar har forbedret vor Betalingsbalance; det er vel ogsaa saadan, selv om mange har en anden Mening, at det er Udtryk for Trivsel, erhvervsmæssigt og økonomisk, i den Periode, hvor Balancen forbedres. Men denne er jo ingenlunde saaledes, at den ikke kan give Anledning til Bekymring. Lad os nu se, hvordan den vil vise sig at blive i de nærmest kommende Aar. Til denne Betalingsbalancens Forbedring har jo f. Eks. i overordentlig høj Grad i de senere Aar ogsaa Skibsfarten medvirket. Alle de mange skjulte Indtægter for vort Land, som derigennem er tilvejebragt, vil i den kommende Tid gaa overordentlig væsentlig ned, og hvilken afgørende Indflydelse paa denne Betalingsbalance, tror man ikke det katastrofale Præfald for vore

Landbrugsprodukter paa nærværende Tidspunkt vil faa i den nærmeste kommende Tid? Derfor tror jeg, at den højtærede Minister aldeles ikke kan bruge dette som Grundlag for en Anbefaling af en Stigning af de sociale Udgifter her i Landet.

Vi ved jo alle, naturligvis, at Udgifterne til Sociallovgivningen ikke forsvinder i det tomme Rum. Det er jo en Sandhed, som ingen kan finde paa at bestride. Man spiser jo ikke selv Pengene, de forbruges gennem Vareomsætningen, det er fuldkommen rigtigt; men den højtærede Minister ved jo ogsaa, at medens 10 000 Kr. paa een Haand kan betyde Mulighed for en kraftig erhvervsmæssig, produktionsmæssig Indsats, saa betyder een Krone paa 10 000 Hænder ingenlunde det samme, og derfor er et saadant Ræsonnement i Virkeligheden overordentlig løst, naar man bruger dette, Pengenes Fordeling til de mange i smaa Summer, som Begrundelse for, at der ingen produktionsmæssig Fare er ved at udvide sligt, at der derigennem ikke indtræder Fare for en Stagnation, produktionsmæssigt. Ræsonnementet, at de ikke forsvinder i det tomme Rum, er rigtigt, men jo videre man gaar ad disse Veje, i des højere Grad formindsker man de øjeblikkelig tilstedeværende Værdiers yderligere værdiskabende Evne. Ja, Udgifterne til Sociallovgivningen, som alle andre Samfundsudgifter, alle andre Krav om Indbetaling til de offentlige Kasser, drager i Virkeligheden Midler ud af Produktionen, og selv om en stor Del af disse efter et Kredsløb vender tilbage, hvad der jo er sikkert nok, saa er det slet ikke givet, at de vender tilbage i en saadan produktionsmæssig betydende og værdiskabende Stand som den, hvori de befandt sig, da de udbetaltes.

Derfor havde de engelske Arbejderforbunds Generalraad ogsaa fuldkommen Ret, da det advarede de engelske Arbejdere imod at kræve gennemført en Formuebeskatning i England, idet det hævdede, at til syvende og sidst vender Byrderne af al Beskatning tilbage i Form af et Tryk paa Produktionen og derigennem i Form af økonomiske Vanskeligheder for Arbejderne. Jeg citerede denne Udtalelse under Finanslovbehandlingen, og jeg skal henvise til den.

I Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser om Skatterne, om Værdiernes rette Plads i Statskassen, hvor de virker ganske anderledes værdifrembringende end paa den private Mands Hænder, maa jeg udtale min Forbavselse over, at den højtærede Minister her maa have skiftet Mening. Den højtærede Minister kan ikke have den samme Opfattelse som Landstingsmand